

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1988-1989

25 NOVEMBRE 1988

Proposition de loi visant à accorder une indemnité supplémentaire à certains miliciens faisant partie du contingent de l'armée

 (Déposée par M. Duquesne)

DEVELOPPEMENTS

La Chambre des Représentants a adopté le 6 juillet 1988, une proposition de loi modifiant les lois portant le statut des objecteurs de conscience.

Bien qu'aucune modification n'ait été apportée à la disposition légale prévoyant qu'« en aucun cas le statut d'objecteur de conscience ne peut être plus favorable que celui des miliciens faisant partie du contingent de l'armée », il faut bien constater que des assouplissements au niveau de la recevabilité des demandes tendant à obtenir le statut d'objecteur de conscience, de l'octroi du statut lui-même et de la durée du service de remplacement, consacrent une rupture de l'équilibre entre le régime normal (service militaire « obligatoire ») et l'exceptionnel (« droit à l'objection de conscience »). Il s'agit d'une proposition inadmissible.

Plus grave, en ce qu'elle constitue une injustice sociale et morale vis-à-vis des miliciens, est la mesure prévoyant la possibilité d'octroyer le minimum de moyens d'existence à certains objecteurs de conscience. Cette discrimination pénalisant les miliciens faisant leur devoir envers le pays est indigne.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1988-1989

25 NOVEMBER 1988

Voorstel van wet houdende toekenning van een bijkomende vergoeding aan bepaalde dienstplichtigen die deel uitmaken van het legercontingent

 (Ingediend door de heer Duquesne)

TOELICHTING

Op 6 juli 1988 heeft de Kamer een voorstel van wet aangenomen tot wijziging van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden.

Aan het wettelijk voorschrift « hun statuut mag in geen geval gunstiger zijn dan dat van de dienstplichtigen die deel uitmaken van het contingent van het leger » werd niet geraakt. Toch dient opgemerkt te worden dat de versoepeling op het stuk van de ontvankelijkheid van de aanvragen om het statuut van gewetensbezwaarde te verkrijgen, op het stuk van de toekenning van dat statuut en op het stuk van de duur van de vervangende dienstplicht, het evenwicht heeft verbroken tussen de gewone regeling (« verplichte » militaire dienst) en de afwijkende regeling (« recht op gewetensbezwaar »). Dat is onaanvaardbaar.

Zo mogelijk nog bedenkelijker is het invoeren van de mogelijkheid om aan bepaalde gewetensbezwaarden het bestaansminimum toe te kennen, want dat is tegenover de dienstplichtigen sociaal en moreel onrechtvaardig. Het is een verwerpelijke vorm van discriminatie waardoor die dienstplichtigen die hun vaderlandsplicht vervullen zwaar worden getroffen.

Les partisans de l'octroi du minimum de moyens d'existence aux objecteurs de conscience font prévaloir :

— qu'il est impossible de se loger, de se nourrir et de se vêtir avec 8 640 francs par mois;

— qu'il est anormal de priver les objecteurs de conscience de ce à quoi ils auraient droit en d'autres circonstances.

Au regard du premier moyen invoqué, il résulte de l'examen du statut financier actuel des objecteurs de conscience que celui-ci a été fort logiquement établi en se référant à celui des miliciens. Comme le milicien, l'objecteur de conscience a droit au paiement de la solde : 125 francs par jour.

Par analogie avec l'indemnité « hors ménage » du milicien en congé de convalescence, l'objecteur de conscience perçoit une allocation de nourriture : 136 francs par jour.

En supplément, il perçoit pour chaque jour de service presté (y compris week-ends et jours fériés) une allocation forfaitaire s'élevant à 33 francs par jour.

Comme le milicien, l'objecteur de conscience peut se faire soigner gratuitement dans un hôpital militaire.

Si cela ne lui convient pas, contrairement au milicien, tous les frais de soins de santé qu'il expose lui sont remboursés à 100 p.c. du taux de l'assurance I.N.A.M.I., soit environ 30 p.c. de plus que la mutuelle.

Les indemnités de milice sont payées aux ayants droit de l'objecteur de conscience dans les mêmes conditions que pour le milicien.

De la même manière qu'un milicien en difficulté s'adresse au service social de l'armée, l'objecteur de conscience en difficulté peut s'adresser au service social du ministère de l'Intérieur.

Ceci étant établi, il reste que l'objecteur de conscience fait un choix délibéré et qu'il s'impose qu'il en assume toutes les conséquences.

Il en est de positives : service effectué dans la région avec retour quotidien au domicile, activité intéressante et expérience professionnelle utile, prestations de 38 heures par semaine.

Il en est de négatives, comme par exemple l'absence de jouissance des avantages en nature légalement assurés au milicien. Ceux-ci ne constituent pourtant que la juste contrepartie du fait que le milicien est soumis à des activités imposées durant les nuits et les week-ends et doit satisfaire à des rappels.

De voorstanders van het toekennen van het bestaansminimum aan gewetensbezwaarden, voeren de volgende argumenten aan :

— 8 640 frank per maand voor logies, voeding en kleding zijn ruim ontoereikend;

— het zou niet logisch zijn aan de gewetensbezwaarden te ontnemen waarop zij in andere omstandigheden recht zouden hebben.

Eerste argument : een onderzoek wijst uit dat het financieel statuut van de gewetensbezwaarde logischerwijze werd afgeleid van het statuut van de dienstplichtigen. Zoals een dienstplichtige ontvangt ook een gewetensbezwaarde een soldij van 125 frank per dag.

Naar analogie van de vergoeding « buiten het gezin » van een dienstplichtige op herstelverlof, ontvangt een gewetensbezwaarde een eetvergoeding van 136 frank per dag.

Daarbij komt nog per dag dienst (weekeinde + feestdagen inbegrepen) een vaste vergoeding van 33 frank per dag.

Zoals een dienstplichtige kan een gewetensbezwaarde zich gratis laten verzorgen in een militair hospitaal.

Komt hem dat niet uit, dan kan hij — in tegenstelling tot wat met de dienstplichtigen het geval is — al zijn kosten voor gezondheidszorg terugbetaald krijgen tegen 100 pct. van het tarief van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, wat ongeveer 30 pct. meer is dan het ziekenfonds.

De militievergoedingen worden aan de rechthebbenden van de gewetensbezwaarden onder dezelfde voorwaarden betaald als aan de rechthebbenden van de dienstplichtigen.

Zoals een dienstplichtige met zijn moeilijkheden terecht kan bij de sociale dienst van het leger, zo kan ook de dienstweigeraar met zijn moeilijkheden gaan aankloppen bij de sociale dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Dat zijn zaken die vaststaan, maar er moet nog op gewezen worden dat de gewetensbezwaarde bewust kiest en dat hij dan ook de gevolgen van die keuze moet dragen.

Positieve gevolgen : de burgerdienst wordt verricht in eigen streek en elke dag keert de gewetensbezwaarde terug naar huis, hij heeft interessante activiteiten en doet een nuttige beroepservaring op : 38 urenweek.

Negatieve gevolgen : de dienstweigeraar krijgt de voordelen in natura niet die de wet aan de dienstplichtigen toekent. Die voordelen vormen evenwel een terecht tegenwicht voor de activiteiten die de dienstplichtige 's nachts en tijdens de weekeinden moet uitvoeren, alsook voor de verplichte wederoproeppingen.

Au regard du second moyen invoqué à l'appui de l'octroi du minimum de moyens d'existence aux objecteurs de conscience, le principe étant admis, il n'y a aucune raison valable pour exclure les miliciens de son champ d'application et les priver de ce à quoi ils auraient droit en d'autres circonstances. Eux aussi peuvent connaître de graves difficultés matérielles et financières durant leur service militaire. Ainsi par exemple, ceux qui deviennent père avant d'atteindre l'âge de 24 ans mais après le 1er janvier de l'année portant le millésime de la levée de milice à laquelle ils appartiennent et qui, en vertu de la nouvelle loi sur la milice, ne peuvent plus prétendre à la dispense de service militaire. Va-t-on les pousser demain à regretter financièrement de ne pas s'être déclaré objecteur de conscience ? Ainsi, toute réforme devant être guidée par le principe du parallélisme à conserver entre le statut des objecteurs de conscience et celui des miliciens, il est parfaitement juste socialement et moralement de rétablir l'égalité en ce qui concerne l'octroi d'une indemnité supplémentaire. La proposition de loi modifiant le statut des objecteurs de conscience est inadmissible dans son principe et ses modalités mais à partir du moment où elle ouvre un droit à l'objecteur de conscience qui serait refusé au milicien qui se trouverait dans la même situation matérielle, la justice commande de prévoir également l'intervention du C.P.A.S. en faveur de ceux qui font leur devoir envers le pays. Il serait indigne de ne pas prévoir à tout le moins ce parallélisme.

L'objet de la présente proposition est de prévenir, pour autant que de besoin, cette discrimination honteuse.

Commentaire de l'article 1er

Il s'agit d'ouvrir le droit à une indemnité supplémentaire équivalente au minimum de moyens d'existence, diminué des indemnités déjà prévues pour le milicien faisant partie du contingent de l'armée et qui est sans ressources.

A. DUQUESNE.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Le milicien faisant partie du contingent de l'armée a droit, aux mêmes conditions que celles fixées

Tweede argument voor de toekenning van een bestaansminimum aan de dienstweigeraars. Aangezien het principe aanvaard werd, is er geen geldige reden om de dienstplichtigen uit te sluiten van het toepassingsgebied, noch om hun te ontszeggen waarop zij in andere omstandigheden recht zouden hebben. Ook zij krijgen tijdens hun dienstdienst soms af te rekenen met ernstige materiële en financiële moeilijkheden. Laten wij het voorbeeld nemen van hen die vader worden vóór zij 24 jaar oud zijn, maar na de 1e januari van het jaar genoemd naar het jaartal van de lichte waarvan zij deel uitmaken; krachtens de nieuwe dienstplichtwetten kunnen zij geen aanspraak meer maken op de vrijlating. Zal het zover komen dat zij het om financiële redenen betreuren zich niet als dienstweigeraar te hebben opgegeven ? Elke hervorming moet uitgaan van het beginsel dat het statuut van dienstweigeraar en dat van dienstplichtige parallel moeten blijven lopen. Daarom is het sociaal en moreel volstrekt rechtvaardig de gelijkheid te herstellen op het stuk van de toekenning van een bijkomende vergoeding. Het voorstel van wet tot wijziging van het statuut van de gewetensbezwaarden is onaanvaardbaar op het vlak van de beginselen en de uitvoeringsmaatregelen. Aangezien het echter voor de gewetensbezwaarde een recht doet ingaan dat geweigerd wordt aan de dienstplichtige die zich in dezelfde materiële omstandigheden bevindt, eist het rechtvaardigheidsbeginsel dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ook kan optreden voor hen die hun vaderlandse plicht vervullen. Het zou onwaardig zijn althans op dat vlak niet in een gelijke behandeling te voorzien.

Voor zover nodig wil dit voorstel die schandelijke discriminatie opheffen.

Commentaar bij artikel 1

Aan de dienstplichtigen die deel uitmaken van het contingent van het leger en geen bestaansmiddelen hebben, moet het recht worden toegekend op een bijkomende vergoeding die gelijk is aan het bestaansminimum, verminderd met de bestaande vergoedingen.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

De dienstplichtige die deel uitmaakt van het contingent van het leger, heeft onder dezelfde voorwaar-

pour l'octroi du minimum de moyens d'existence par les centres publics d'aide sociale, à une indemnité supplémentaire égale à la différence entre les autres indemnités ou allocations qui sont allouées à lui-même et à ses ayants droit, en ce compris la solde et le minimum de moyens d'existence.

Cette indemnité ne peut être accordée qu'après que l'absence de ressources financières aura été établie.

ART. 2

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

A. DUQUESNE.

den als die bepaald voor de toekenning van het bestaansminimum door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, recht op een bijkomende vergoeding die gelijk is aan het verschil tussen de andere vergoedingen of uitkeringen die aan hem en aan zijn rechthebbenden worden toegekend, daarin begrepen de soldij, en het bestaansminimum.

Deze vergoeding kan eerst worden toegekend nadat het ontbreken van bestaansmiddelen werd vastgesteld.

ART. 2

Deze wet treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.